

budet til i at blive fremlagt i samråd i hvert fald til marts eller april?

Man har fra Rådet for Europæisk Politik forsøgt at skaffe sig midler til at få en uvildig undersøgelse. Det er heldigvis også lykkedes nu, men det har sandelig været op ad bakke, fordi regeringen ikke har villet bevilge de midler, som det var naturligt at stille til rådighed fra regeringens side til sådan noget på samme ordentlige måde, som det skete i Sverige, da man skulle lave Calmforsrapporten.

Jeg behøver næppe at citere, hvad Nævnet vedrørende EU-oplysning har skrevet om den sag. Det har præcis det indhold, jeg siger nu, nemlig at det er en naturlig opgave for regeringen og det offentlige at tage sig af det, og at man ikke skal tage midlerne fra Nævnet vedrørende EU-oplysnings midler, som man jo delvis har gjort. Det betyder, at en lang række græsrødsorganisationer og enkeltpersoner ude i landet ikke kan få penge, fordi man anser det for at være vigtigt, at dette uvildige udvalg af økonomer kan komme med en rapport.

Det gør man så nu. Der foreligger jo et brev fra udenrigsministeren, dateret den 21. januar, tror jeg, altså for få dage siden, hvori det hedder, at man er parat til at stille penge til rådighed. Nu får vi heldigvis disse fire økonomer, tidligere nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer, professor Jesper Jespersen, professor Claus Vastrup og professor Christen Sørensen, til at komme med en rapport, der er bebudet til at være færdig i juni måned. Men vil ministeren ikke erkende, at det ikke var noget, man arbejdede for eller gav grønt lys for, men forsøgte at modvirke? Er det en rimelig måde at lægge grundlaget for en vigtig debat på?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hr. Frank Dahlgaard stiller endnu en gang spørgsmålet: Hvorfor kommer ministeren med en stor redegørelse til marts/april?

Det spørgsmål har jeg svaret på både i samrådet og her, men jeg gentager gerne: Vi efterkommer den vedtagelse, Folketinget vedtog i december 1998.

Så spørger hr. Frank Dahlgaard til Rådet for Europæisk Politik.

Regeringen har tilkendegivet, at regeringen ikke tager initiativ til at nedsætte et såkaldt uafhængigt ekspertudvalg til at lave en analyse af dette spørgsmål, men regeringen stiller sig ikke hindrende i vejen for Rådet for Europæisk Politik.

Rådet for Europæisk Politik har søgt om penge forskellige steder, og regeringen har været hjælpsom og bidraget til at finde midler, både første gang sagen blev rejst og senere, da det viste sig, hvor mange penge det var lykkedes for Rådet for Europæisk Politik at samle ind. Regeringen fandt så de sidste midler, der manglede, og det er ikke at stille sig hindrende i vejen for Rådet for Europæisk Politik.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg tror, forløbet desværre er et noget andet end det, ministeren her giver udtryk for. Men heldigvis er vi nu nået frem til, at vi får en sådan uvildig redegørelse, formentlig engang i juni måned, og det er jo derfor, man ikke længere kan operere med en tidlig forårsafstemning, for det er klart, at man ikke kan lave en afstemning, før den uvildige rapport foreligger.

Rådet for Europæisk Politik, som består af, tror jeg, 60 personer, som repræsenterer alle organisationer og partier og foreninger af betydning i det danske samfund plus en række enkeltpersoner, har fundet det så væsentligt at få en uvildig redegørelse i stil med den svenske, at man har inddraget budgetterne for de næste år og har sagt, at dette er vigtigere end al anden aktivitet.

Det er dog udtryk for, at der i det danske samfund, i organisationer osv., er en bred vurdering af, at der er behov for en sådan uvildig, uafhængig redegørelse for de økonomiske konsekvenser, fordelene, ulemperne, sådan at vi kan få debatten op til den folkeafstemning, der nok kommer, på et sagligt økonomisk grundlag, og sådan, at der ikke bliver mulighed for hverken fra den ene eller den anden side at komme med fuldstændig tåbelige påstande, som bliver skudt ned i den rapport af mennesker, som jeg tror vi alle sammen har tillid til i det danske samfund. Er det ikke sådan, det hænger sammen?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har ikke ret meget mere at føje til hr. Frank Dahlgaards insinuationer. Det ligger, som jeg har beskrevet det lige før.

Jeg skal sige til den bemærkning, der faldt, hvor hr. Frank Dahlgaard sagde, og jeg citerer, som jeg fik det noteret ned: At der så ikke kan komme en folkeafstemning, før rapporten fra Rådet for Europæisk Politik foreligger.

Det vil jeg gerne sige, at det har regeringen ikke forpligtet sig til. Nu er der ingen planer